26/12/2024

Άγιον 12ήμερο 1940. Γράμμα από το μέτωπο – Του Μυργιώτη Παναγιώτη

/ Γνώμες

Δεκέμβριος του 1940, διανύουμε τις τελευταίες ημέρες. Ο χειμώνας ιδιαίτερα βαρύς. Επικρατεί αφόρητο κρύο και το χιόνι έχει σκεπάσει τα πάνταΟ πόλεμος μαίνεται εις τις παγωμένες βουνοκορυφές. Τα ελληνόπουλα απωθούν τους επιτεθειμένους εχθρούς της Ελευθερίας μας και σημειώνουν σημαντικές νίκες.

- Γράφει ο Μυργιώτης Παναγιώτης, Μαθηματικός

Παραμονές της πρωτοχρονιάς ο γερο Ηλίας έχει δίπλα του τα δυο εγγονάκια του την Φωτεινούλα και τον Ηλία και τους διηγείται τα κατορθώματά του από τον μακεδονικά αγώνα δίπλα εις τον ήρωα Παύλο Μελά και τα μάτια του βουρκώνουν από συγκίνηση και υπερηφάνεια , γιατί συνέβαλε και αυτός εις την ελευθερία της Μακεδονίας μας από τους Τούρκους και άλλους δυνάστες.
Η συμβία του κυρά Φωτεινή με τη νύφη τους Κατερίνα τη σύζυγο του υιού τους

Δημητρίου ασχολούνται με τα του σπιτιού, μέρες που είναι. Συγχρόνως επιμελούνται και συντονίζουν και τις άλλες γυναίκες του χωριού οι οποίες ασχολούνται με την περιποίηση των τραυματιών ή με το πλέξιμο της φανέλας του στρατιώτη.

Έξω κρύο τσουχτερό που παγώνει τα πάντα. Η φωτιά εις το τζάκι και το εορταστικό κλίμα ζεσταίνουν τις καρδιές των ανθρώπων. Εις το σπιτικό του κυρ Ηλία η ατμόσφαιρα εορταστική και αγωνιώδης έχουν πολλές ημέρες να λάβουν γράμμα από το μέτωπο. Από τον Δημήτρη και τα εγγόνια ρωτούν και επιζητούν την παρουσία του πατέρα.Ξαφνικά ακούγονται κτυπήματα εις την πόρτα. Ποιος να ήλθε μέσα εις το κρύο και κυρίως τι μαντάτα φέρνει. Ήταν ο ταχυδρόμος του χωριού και έφερε το πολυπόθητο μήνυμα. Ένα γράμμα από τον μαχητή-πολεμιστή Δημήτριο.
Με τρεμάμενα χέρια από χαρά και συγκίνηση , αφού κάθισαν γύρω από το τζάκι, αρχίζει να διαβάζει η Κατερίναμε παλλόμενη φωνή«Ανήμερα Χριστουγέννων 1940.

Από τις παγωμένες βουνοκορυφές της Πίνδου, βρίσκω λίγο χρόνο και απευθύνομαι εις την πριγκίπισσα Φωτεινή, τον διάδοχο Ηλία, την πεπιφιλημένη Κατερίνα και σε εσάς σεβαστοί μου γονείς. Οι συνθήκες άσχημες, το κρύο πολικό. Μας ζεσταίνει η αγάπη όλων σας και η Σκέπη της Παναγίας. Η φανέλα του στρατιώτη απαλύνει τον πόνο και μας προφυλάσσει από τα κρυοπαγήματα. Καθημερινά σημειώνουμε νίκες και απωθούμε τον εισβολέα με το αέρα και την ευλογία της Υπερμάχου Στρατηγού, η γενναία ελληνική ψυχή με το ¨αέρα¨ τρέπει σε φυγή τους εχθρούς.
Τις τελευταίες δυο τρεις ημέρες δεν δεχτήκαμε εχθρική επίθεση, έτσι μπόρεσαν οι ιερείς του τάγματος π. Μιχαήλ και π. Παύλος να εξομολογήσουν όσους επιθυμούσαν και σήμερα τέλεσαν τη Θεία Λειτουργία και κοινωνήσαμε των Αχράντων Μυστηρίων. Ξεχωριστή ευλογία και χαρά, να διαλαλείται το χαρμόσυνο μήνυμα εις τις παγωμένες βουνοκορυφές. Συγκινημένοι όλοι ευχηθήκαμε να μη ζήσει η ανθρωπότητα τη φρίκη άλλου πολέμου, να υπερασπιστούμε το δίκαιο της Ελλάδας και ο Άγιος Βασίλειος να φέρει την νίκη της Ελλάδος και να ασχοληθούμε με έργα θεάρεστα και πατριωτικά.

Όπως μου γράψατε εις το τελευταίο γράμμα ο ήρωας του Μακεδονικού αγώνα, ο πολυτραυματίας γείτονας δάσκαλος κ. Στράτος προσφέρει οικειοθελώς και δωρεάν τις υπηρεσίες του εις την εκπαίδευση των παιδιών του χωριού μη εξαιρουμένων της Φωτεινούλας και του Ηλία. Τον ευχαριστώ από καρδιάς.

Τις καλύτερες ευχές για τον νέο χρόνο 1941 για την αγωνιζόμενη Ελλάδα της Ελευθερίας και της Ορθοδοξίας και εις τον καθένα μας ξεχωριστά ότι καλύτερο. Πολλά πολλά φιλάκια εις τα αγγελούδια μας Φωτεινή και Ηλία, εις την σύζυγο Κατερίνα και σεβαστοί γονείς ασπάζομαι την δεξιά σας Δημήτρης.»

Συγκινημένοι και χαρούμενοι, ευχαρίστησαν τον πανάγαθο Θεό για το πολύ χαρμόσυνο μήνυμα.Το φτωχικό έμοιαζε με μικρό παλάτι. Όλα ξεχάστηκαν κούραση, κρύο και ταλαιπωρία. Σφιχταγκαλιασμένοι

Μικροί και μεγάλοι έψαλλαν ¨τη υπερμάχω στρατηγώ….»